

men det tør han vistnok ikke paatage sig, og naar han ikke tør det, saa kan jeg ikke være enig med ham i, at det retteste Sted at holde Sprøiterne paa er paa en enkelt, fra den tætsluttede By langt fraliggende Hovedgaard, og naar han mener, at det vil blive en særdeles Bekostning for Communen med Hensyn til det Vand, som efter Loven skal skaffes tilveie, for at Sprøitten kan have nogen Virkning, da maa jeg spørge ham, om han mener, at Communen, saaledes som Lovgivningen nu er, er fri derfor. Nei, tværtimod, dersom vi ikke ville vedtage denne Lov, saa beholde vi den nu gjældende, nemlig Loven af 1793, og der have vi med Hensyn til Brønde, Gadeløjer, osv. accu- rat de selvsamme Bestemmelser, saa vi ikke i saa Henseende ere bedre hjulpsne. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det Lovudkast, her fore- ligger, er et Fremskridt, hvilket jeg forresten ogsaa tidligere ved enhver Leilighed har fundet mig opfordret til at udtale, og jeg vil derfor haabe, at det nu maa gaae igennem, for at vi ikke oftere end denne Gang skulle komme til at forhandle Loven om Bygningsvæsenet og Brand- væsenet paa Landet i den danske Rigsdag.

J. Andersen: Jeg skal blot gjøre op- mærksom paa, at jeg ifjor havde stillet et En- dringsforslag, som ikke kom til Forhandling, og som gik ud paa, at hvor der var en Hoved- gaard, hvor der ikke var et tilstrækkeligt Antal Sprøiter, kunde disse anskaffes for Amtsrepar- titionsfondens Regning imod at vedligeholdes af vedkommende Commune. — Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at omtale en Hentning fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krog) med Hensyn til Com- mandoen ved Brandtilfælde. Jeg troer, det vil være uheldigt; thi forsaavidt jeg erindrer, bestaaer der en Bestemmelse, som siger: at der- som Brandfogdens egen Gaard staaer i Fare, er han fritagen for at overtage Commandoen; dette synes jeg maatte bestemt udtales i Loven, hvorledes der da skulde forholdes — hvilke Brandfogder der da skulle overtage Comman- doen, eller om maastee Amtsrådet, Sognefor- standerskaberne, eller hvem man vil, kunde an- sætte en Befalende for et Sogn eller to, som de fandt det bedst passende, uden at der dog

derfor skulde gives denne Mand nogen Løn, hvilket jeg bestemt vilde modsætte mig. Med Hensyn til hvad, der er udtalt af de ærede Rigsdagsmænd fra Maribo (Krog) og fra Odense (E. Petersen), da troer jeg ikke, at der kan være nogen Banfelighed ved at holde paa den Bestemmelse, at Hovedgaardseierne skulle holde Sprøiter, thi jeg troer, at Hovedgaardse- ierne ville være daarlige tjente med at præ- stere de samme Folk, Medsæber, Vogne og bes- lige i Forhold til Hovedgaardens Størrelse som de mindre Gaarde; jeg troer, at de ville være bedre tjente med at holde Sprøite, og desuden vil en Hovedgaardseier ikke kunne undvære en Sprøite paa sin Gaard.

Sjæberning: Jeg troer, at alle disse Spørgsmaal ere af en saadan Natur, at de komme frem igjen ved 2den Behandling, og at vi ikke ville gjøre et eneste Skridt fremad ved at fortsætte Forhandlingerne yderligere. Med Alt, hvad vi kunne have mod de forskjellige Dele af Lovudkastet, er der forandret saa Meget i den Retning, hvori man har ønsket, at det skulde gaae, at de Punkter, der ere tilbage, ere færre, og naar et æret Medlem har tilbudt sig at bringe frem til Forhandling alle de Endrings- forslag, som Udvalget forrige Aar havde stillet, og af Ministeriet ikke optoges, og andre Medlemmer ville gjøre ligesaa med Hensyn til de af dem ifjor stillede Forslag, saa troer jeg, at vi ved 2den Behandling ville faae Stof nok — Principet ere vi færdige med; vi kunde maastee derfor forlade 1ste Behandling og spare vort Krudt for at kunne chargere saa- meget mere ved 2den Behandling.

Justitsministeren: Paa Grund af det Spørgsmaal, som en æret Rigsdagsmand gjorde, om Forstaaelsen af § 25, skal jeg til- lade mig at bemærke, at mig forekommer det utvivlsomt efter den hele Ordstilling, at de Be- tingelser, der fastsættes i Slutningen af første Stykke, omfatte de forskjellige Gjenstande, som forekomme i Begyndelsen af Paragraphen, og at de Forholdsregler, der ere bestemte længere henne i Paragraphen, komme til at gjælde i et lignende Omfang.